

Novi zakon o javnem naročanju še ni jamstvo za boljšo prakso

29.10.2015

Cilj novega zakona ne sme biti samo kupovati po najnižji ceni, temveč da javni naročniki dobijo največ za davkoplačevalski denar. Člani GZS zahtevajo, da se za posamezna področja oblikujejo določeni standardi in se javnim naročnikom zagotovi dodatna usposabljanja za pripravo javnih naročil.

V tem tednu je bil v Državnem zboru RS sprejet nov, dolgo pričakovani Zakon o javnem naročanju (ZJN-3), ki ima cilj prinesiti bistveno večjo transparentnost, gospodarnost in tudi strokovnost javnega naročanja.

Kljub temu člani Gospodarske zbornice Slovenije (GZS) še niso zadovoljni. Opozarjajo namreč, da sam zakon ne bo prinesel ključnih sprememb in odpravil vseh težav na področju javnega naročanja. To lahko storijo le Vlada RS in javni naročniki, ki se morajo zavedati svoje odgovornosti pri pripravi javnih naročil. Še naprej zato člani GZS apelirajo, da se za posamezna področja oblikujejo določeni standardi in se javnim naročnikom zagotovi dodatna usposabljanja za pripravo javnih naročil, v sodelovanju s stroko.

Cilj ne sme biti zgolj kupovati po najnižji ceni, temveč mora biti cilj, da javni naročniki dobijo največ za davkoplačevalski denar. To pa večinoma pomeni dolgoročno vrednost določenega nakupa ali izvedene storitve, saj je pomembno, da kot država povečamo tudi učinkovitost porabe evropskih sredstev in ustvarimo več dodane vrednosti kot v pretekli finančni perspektivi.

GZS je na podlagi dolgoletnih zahtev sicer zadovoljna z naslednjimi rešitvami:

1. S prepovedjo uporabe cene kot edinega kriterija izbire v določenih dejavnostih (projektantske storitve, svetovalne storitve, storitve programiranja in prevajalske storitve). Žal le v omenjenih dejavnostih!
2. S presojo nenormalno nizkih ponudb, saj bodo morali javni naročniki presoјati ponudbene cene glede na cene na trgu oziroma ali so izpolnjeni določeni zakonski pogoji, med drugim tudi upoštevanje »socialne klavzule« (v vseh fazah javnega naročila in tudi med izvajanjem pogodbe se bo preverjalo, ali izvajalci in podizvajalci plačujejo zaposlene in prispevke).
3. Z bolj sorazmerno porazdelitvijo obveznosti in pravic izvajalcev in podizvajalcev. Ni več obveznega poplačila podizvajalcev, temveč je to v diskreciji javnih naročnikov. Na drugi strani so varovalke tudi za podizvajalce, saj bo moral javni naročnik od glavnega izvajalca pridobiti izjavo, da je v celoti poplačal podizvajalce.
4. S pripravljenostjo vlade, da z nami sodeluje pri pripravi smernic in priporočil za posamezna področja javnega naročanja, ki bodo dala jasnejša vsebinska navodila javnim naročnikom za pripravo in izvedbo javnih naročil.
5. S pravočasnim prenosom in implementacijo direktiv, ki do začetka uporabe zakona 1.4.2016 omogočata javnim naročnikom in ponudnikom čas za pripravo na višji standard javnega naročanja v Sloveniji.